

saa, at der ydes Toldlettelser for Øerne. Dette gælder selvfølgelig ikke alene for Sukkerets Vedkommende, men ogsaa for alle de andre Artikler, som Øerne producere. Selvfølgelig bør Danmark ogsaa have nogen Toldbegunstigelse for Varer, der udføres til Øerne. Det forekommer mig, at Lejligheden nu er til at forandre Lotteriloven. Vi kunne i dette Øjeblik sikkert faa det forandret saaledes, som vi maa ønske det, og jeg haaber i den Retning, som jeg har antydet.

Angaaende Indfødsretsspørgsmaalet skal jeg bemærke, at under den forrige Guvernør blev der stillet Forslag til en ny Koloniallov. Forslaget gik ud paa, som i den nuværende Lov, at Valgrets- og Valgbarhedsbetingelsen skulde være Indfødsret eller 5 Aars Ophold paa Øerne. I St. Thomas Kolonialraad stillede af det nedsatte Udvalgs 5 Medlemmer enstemmigt, altsaa af begge Partier, Forslag om 1) Alle midlertidig eller permanent ansatte Embedsmænd skulde have Indfødsret. 2) Alle Vælgere og valgbare skulde have Indfødsret, og Bestemmelsen om Valgret for Udændinge efter 5 Aars Ophold skulde udgaa. Dette Forslag mødte ikke den mindste Indvending under Kolonialraadets Forhandlinger. Det viste sig, at Tanken om at kræve Indfødsret som Grundlag for Valgret og Valgbarhed vandt Tilslutning i det internationale Samfund, som findes paa St. Thomas. Dette Samfund er i det hele taget ikke saa internationalt, som vi mene herhjemme. Mange af Indbyggerne ere sikkert ikke særlig danske i deres Sympatier, men de ønske at beskyttes mod antivistindisk og udenlandsk Indflydelse i Kolonialraadet. Og naar man paa St. Thomas senere har stillet sig anderledes, saa skyldes det den samme uheldige Indflydelse fra St. Croix' Kolonialraad, som krævede, at Gendarmene ikke skulde have Valgret. Men i øvrigt er St. Thomas' Kolonialraads Syn paa dette Spørgsmaal ikke væsentlig forandret. I Bemærkningerne til det foreliggende Koloniallovsforslag findes en Betænkning fra Kolonialraadene, hvori de have indskrænket sig til at indstille, at en Mand, der har forbrudt sin Indfødsret — det maa altsaa være en dansk Borger, der f. Eks. er udvandret til Amerika, men senere kommen tilbage til Øerne som Borger i en fremmed Stat —, bør hverken være stemmeberettiget eller valgbar til Kolonialraadet. Naar der nu ikke er Enighed om dette Spørgsmaal, og naar det mest internationale Kolonialraad, som findes paa Øerne, hævder, at man

skal holde sig til Indfødsretten, mener jeg, at man bør følge dem og ikke følge det andet Kolonialraad, saa at man altsaa som Betingelse for Valgret og Valgbarhed bør kræve Indfødsret. Men selvfølgelig maa der tages Hensyn til de Vælgere, der ifølge den bestaaende Lov have Valgret og Valgbarhed uden at have Indfødsret; Valgretten og Valgbarheden bør naturligvis ikke fratages disse. Men Øjeblikket er nu inde til at forandre denne Lov. Om 10 Aar kan saa meget være forandret, og det vil sikkert ikke være gavnligt, at vi udskyde denne Sag.

Dette er det væsentligste af, hvad jeg har at bemærke. Maaske der senere vil blive Anledning til at gøre nogle yderligere Bemærkninger, enten her eller i Udvalget. Men jeg slutter mig til den højtærede Minister i hans Ønske om, at disse Love maa blive vedtagne. Selvfølgelig ønsker jeg dem med de Ændringer, jeg har foreslaaet, men det er mit oprigtige Ønske, at vi nu i de kommende Aar maa faa Ro og Fred paa de Omraader, som her foreligge til Behandling.

Madsen-Mygdal: Det høje Ting vil maaske erindre, at da der i sin Tid blev forelagt et Forslag her om disse Øers Overdragelse til de nordamerikanske Fri-stater, var jeg meget stærkt stemt for, at denne Overdragelse skulde finde Sted, og jeg skal tilstaa, at jeg endnu i dette Øjeblik, i alt Fald indtil videre, har den Tro, at dersom det var sket, vilde det have været bedst baade for Øerne og ogsaa for Moderlandet. Men for Resten vil jeg føje til, at det skal glæde mig, om Fremtiden maatte vise, at det, der nu en Gang er sket, alligevel er det bedste i begge Retninger. Det er altsaa en afgjort Sag, at vi skulle beholde Øerne, og naar dette er Tilfældet, er det vor Pligt at gøre, hvad vi kunne, for at tilvejebringe gode Forhold paa Øerne og tilvejebringe Forhold, som ogsaa Moderlandet kan være tjent med. Der mener jeg, at særlig tre Ting ere nødvendige. Før det første det, som her sker ved disse Love, at vi slaa en tyk Streg over gammel Gæld. Det nytter ikke at opføre disse 9 Mill. Kr., som ingen Betydning have, i Mellemsgning imellem Kolonialkasserne og den danske Statskasse. Det nytter heller ikke at holde paa vort Tilgodehavende hos St. Croix' Kolonialkasse; vi gøre Ret i at afskrive den Historie. Dernæst maa der jo tages Sigte paa en mere økonomisk Hus-